

Nr 615.

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 156, angående löne- och pensionsreglering för präster m. m.*

Det av riksdagen tidigare fattade principbeslutet i denna fråga biträdades icke av den kommunistiska riksdagsgruppen. Tvärtom påyrkade gruppen i en utförligt motiverad motion att riksdagen skulle avslå Kungl. Maj:ts proposition i ämnet. Alldeles speciellt vände vi oss emot att statsmakterna i en tid, då de själva medverkat till lönestopp för landets övriga löntagargrupper, premierade prästerna genom att i princip fastställa ett löneförslag, som tillförsäkrade dem avsevärda löneförhöjningar oberoende av konjunkturer-na vid lönestoppsperiodens slut.

Då nu definitivt förslag förelagts riksdagen, vilja vi framhålla, att ingenting inträffat som kan föranleda oss att intaga en annan hållning än den vi tidigare intagit. Redan av den anledningen, att vi i religionsfrihetens namn äro anhängare av det gamla kravet på kyrkans skiljande från staten, kunna vi givetvis inte biträda förslag som äro ägnade att stärka bandet mellan stat och kyrka. Därutöver vilja vi emellertid betona, att det aktuella ekonomiska läget, sådant detta bedömes av statsmakterna, hade bort avhålla från den absolut överflödiga kostnadsökning som det härvidlag är fråga om. Det måste ofelbart verka utmanande, att statsmakterna bevilja löneförhöjningar på sammanlagt 9 500 000 kronor om året till en grupp löntagare, som icke bör avlönas av staten, samtidigt som anslag till högst berättigade och angelägna sociala och kulturella ändamål bli utsatta för kraftiga nedskärningar under hänvisning till det ekonomiska läget.

Det bör i detta sammanhang framhållas, att prästerna, i likhet med övriga statsanställda, från och med ingången av innevarande år erhållit en förhöjning av det rörliga tillägget (dyrtidstillägget) motsvarande i runt tal 19 procent på under år 1950 utgående löner. Desutom vilja vi erinra om att förslag förelagts årets riksdag om en höjning av maximigränsen för det rörliga tillägget från 1 200 kronor till 1 600 kronor i månaden, varigenom de högst betalda prästmännen få en ytterligare förbättring med upptill 128 kronor i månaden eller 1 536 kronor per år. Då prästerna redan nu ha goda — i många fall rikliga — inkomster, så saknas det även ur denna synpunkt bärande skäl till den föreslagna löneförhöjningen.

Enligt propositionen skulle ärkebiskopen erhålla en årslön av sammanlagt över 34 000 kronor. Härutöver får han ett representationsbidrag på 9 000 kronor, vilket torde vara skattefritt. Sammanlagt skulle alltså hans in-

komst belöpa sig till cirka 43 000 kronor om året. Biskopen i Lund erhåller 31 000 kronor jämte 5 000 kronor i representationsbidrag. Övriga biskopar få samma lön, medan däremot representationsbidraget fastställts till 3 000 kronor. Deras årsinkomst blir följaktligen 34 700 kronor.

Till detta kommer fri bostad i av Kungl. Maj:t anvisad publik fastighet. Med fri tjänstebostad följer full dispositionsrätt till planterat område och särskilda utrymmen. Tjänstebostaden skall genom det allmännas försorg förses med möblering och andra inventarier för representationsändamål. Uppvärmning och belysning är kostnadsfri liksom rikstelefon.

Även det övriga prästerskapet skall tilldelas en rad särskilda förmåner. Prästbostäderna upplåtas på mycket goda villkor. Prostarna få s. k. prost-arvoden enligt tre olika arvodesgrupper med 600, 900 och 1 200 kronor per år. Vidare erhåller präst vid första anställning som pastorsadjunkt ett prästräktsbidrag med 500 kronor för anskaffning av sådan dräkt. Slutligen kan s. k. språktillägg om 200, 400 eller 600 kronor tilldelas präst inom Härnösands eller Luleå stift.

Även med bortseende från vår inställning i fråga om förhållandet mellan stat och kyrka synes det oss icke föreligga några bärande skäl till Kungl. Maj:ts proposition. Det finns vida angelägnare behov att tillfredsställa än att höja lönerna för prästerna med sammanlagt 9 500 000 kronor om året.

Vi hemställa därför,

at riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 156 angående löne- och pensionsreglering för präster m. m.

Stockholm den 24 april 1951.

K. Senander.

Gunnar Dahlgren.

Helmer Holmberg.

Gerda Nilsson.